अणिमादिकद्वाचिंशत् सिद्धिः करतले परा ॥ १७ ॥
निर्व्विकल्पो ददात्यस्य नैव गृह्णाति वैष्णवः ।
अनिमित्तां हरेर्भक्तिं भक्ता वाञ्छन्ति सन्ततं ॥ १८ ॥
गृहाण मन्त्रं कृष्णस्य परं कल्पतरुं वरं ।
भक्तिदं दास्यदं शुद्धं कर्ममूलनिकृन्तनं ॥ १९ ॥
लक्ष्मीर्मायाकामबीजं ङेऽन्तं कृष्णपदं तथा ।
वह्निजायान्तमन्त्रञ्च मन्त्रराजं मनोहरं ॥ २० ॥
इत्येवमुक्त्वा तत्कर्णे कथयामास दक्षिणे ।
वारत्रयं मुनिश्रेष्ठः शुद्धभावेन पुत्रक ॥ २१ ॥
येन स्तोत्रेण तुष्टाव सुभद्रः परमेश्वरं ।
आज्ञां चकार स ऋषिस्तदेव पठितुं मुदा ॥ २२ ॥
कवचं च ददौ तस्मै जगन्मङ्गलमङ्गलं ।
ध्यानञ्च सामवेदोक्तं सर्व्वपूजाविधिक्रमं ॥ २३ ॥
हरेर्दास्यञ्च तद्भक्तिं गोलोकवासमीप्सितं ।
जन्मद्वयान्तरे चैव कर्मभोगक्षये सति ॥ २४ ॥

सुभद्र उवाच ॥

सत्यं कुरु महाभाग वरं मे यदि दास्यसि ।
वरं वृणोमि तत्पश्चात् यन्मे मनसि वाञ्छितं ॥ २५ ॥

नारायण उवाच ॥

ओं सत्यं वत्स [6]दास्यामि वरं वृणु यथेप्सितं ।

---

[6] प्रदास्यामि T.